

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Cob/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817209188
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8817209188.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobkyne: K. D., U.. XX.X.XXXX, R. N. XXXX, XXX XX H. U. F., právne zastúpenej ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - JUDr. STANISLAV KAŠČÁK, s.r.o., Ulica 1.mája 1246, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 47 245 034, proti žalovanému: Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s., Štefánikova 27, 814 99 Bratislava, IČO: 00 682 420, o určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 7Cb/2/2018-113 z 19. septembra 2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyňi.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti a žalovanému nepriznal voči žalobkyňi náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobe žalobkyne nie je možné vyhovieť. V zmysle § 137 Civilného sporového poriadku podala žalobkyňa žalobu podľa písmena d), teda o určenie právnej skutočnosti. Takáto žaloba je podľa zákona možná, len ak to vyplýva z osobitného predpisu (napríklad žaloba na určenie neplatnosti dražby - § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, žaloba na určenie neplatnosti právneho úkonu o skončení pracovného pomeru - § 77 Zákonníka práce). Zmluva, jej platnosť, neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 OZ) . Nová právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu. Žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za vadný. Súd prvej inštancie napriek nesprávnej formulácii petitu v konaní pokračoval, keďže z obsahu žaloby bolo zrejmé, čoho sa týka a čo sleduje. Mal za to, že je viazaný obsahom žalobného petitu, nie jeho formuláciou. (Veľké komentáre- Civilný sporový poriadok, Števcěk, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol.)

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva možnosť podať žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, preto takejto žalobe podľa § 137 písm. d) CSP nie je možné vyhovieť. Z obsahu žalobného petitu však súd posúdil, že sa žalobkyňa domáha určenia, že záložného právo záložného veriteľa na nehnuteľnostiach v jej vlastníctve neexistuje.

4. Ku skutkovému stavu súd prvej inštancie uviedol, že záložné právo na nehnuteľnostiach bolo v prejednávacom spore zriadené písomnou zmluvou o zriadení záložného práva podpísanou stranami sporu. Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka môže byť návrh na uzatvorenie zmluvy adresovaný osobne aj písomne. Tento návrh musí byť dostatočne určitý a musí byť z neho zrejmá vôľa navrhovateľa uzavrieť zmluvu. Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený.

5. V súdnom konaní bolo preukázané, že uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva bolo slobodným rozhodnutím žalobkyne, k takémuto konaniu nebola donútená žalovaným. V právnom poriadku SR je zakotvená povinnosť rešpektovať zmluvnú autonómiu subjektov práva (čl. 2 ods. 3 Ústavy). Každá zmluva sleduje určitý cieľ a ak účastníci uzatvoria podľa svojho slobodného rozhodnutia určitú zmluvu platí, že túto zmluvu sú povinní plniť a to aj vtedy, ak by plnenie bolo pre niektorú zo zmluvných strán nevýhodné.

6. Sú zdôraznil, že zmluva je dvojstranný právny úkon a na jej vznik je potrebný zhodný prejav vôle dvoch strán. Zmluva je uzavretá, len čo akceptácia návrhu dôjde navrhovateľovi. V danom prípade sa zmluva o zriadení záložného práva uzatvárala medzi neprítomnými osobami. Návrh na uzavretie zmluvy bol doručený žalobkyňi písomne. Tento návrh zmluvy mala žalobkyňa k dispozícii, návrh bol dostatočne určitý, jasne označený názvom, so špecifikovaním nehnuteľností, ktorých sa týkal, veľkosť písma v zmluve neodporovala dobrým mravom. Žalobkyňa písomný návrh zmluvy prijala, zmluvu podpísala, podpis na zmluve notársky overila a zmluvu zaslala poštou späť navrhovateľovi. Žalobkyňa v súdnom konaní namietala, že zmluvu si neprečítala, nerozumela jej obsahu a že ju nikto zo strany banky neupozornil na obsah zmluvy, na jej dôsledky. To, že žalobkyňa pristúpila k prijatiu návrhu zmluvy bez potrebnej zodpovednosti nemožno v súčasnosti pričítať na ujmu žalovaného. Žalobkyňa zmluvu uzatvárala síce v dôchodcovskom veku, ale bola plne spôsobilá na právne úkony, bola spôsobilá rozhodnúť sa, či návrh takejto zmluvy prijme alebo nie. Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti sa v súčasnej dobe, v spoločnosti bežných, aj priemerne vzdelaných ľudí, spája s úverovou zmluvou, ktorou si dosť početná skupina občanov zabezpečuje bývanie, takže nie je možné konštatovať, že išlo o zmluvu, obsah ktorej by bolo potrebné zo strany navrhovateľa osobitne vysvetľovať a upozorňovať na jej dôsledky. Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti sa uzatvárala medzi neprítomnými stranami zmluvy. Žalovaný ako záložný veriteľ zaslal písomný návrh zmluvy a žalobkyňa ako záložca tento návrh zmluvy akceptovala, čo potvrdila svojim podpisom na zmluve. Vôľa žalobkyne uzavrieť takúto zmluvu vyplýva aj z jej ďalšieho konania, kedy osobne Správe katastra Vranov nad Topľou doručila návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností spolu s podpísanou zmluvou. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 3.4.2017 v spise tunajšieho súdu, sp. zn. 3C/26/2017 samotná žalobkyňa uviedla, že je v pozícii záložcu, teda nenamietala existenciu zmluvy o zriadení záložného práva. Z vykonaného dokazovania súd vyvodil, že v prípade uzatvorenia zmluvy o zriadení záložného práva boli dodržané zákonné ustanovenia § 43a, §43c, § 45 ods. 1 OZ o uzavretí zmluvy a podľa § 39 OZ nemožno konštatovať, že zmluva sa obsahom, účelom prieči dobrým mravom. Ak by teda aj žalobkyňa formulovala žalobný petit tak, že záložné právo žalovaného neexistuje, nebolo by možné žalobe vyhovieť. Záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobkyne bolo zriadené platnou písomnou zmluvou.

7. Predmet sporu prvoinstančný súd právne posúdil podľa § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 43a ods. 1, 2, § 43c ods. 1, § 45 ods. 1, § 151b ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 257 CSP, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom na sociálny aspekt, dôchodkovom veku žalobkyne a jej nepriaznivej majetkovej situácii vyvolanej aj zriadením záložného práva.

9. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalobkyňa. Namietala nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci, teda odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Nesprávne skutkové zistenia videla žalobkyňa v konštatovaní súdu, že žalovaný jej zaslal písomný návrh zmluvy. Zdôraznila, že žalovaný jej nikdy nič nezaslal, ale že pracovníčka banky dala pripravené texty záložnej zmluvy jej synovi, F. D., a tento jej zaslal listiny od banky, teda konanie syna žalobkyne nemožno považovať za konanie banky, a to ani sprostredkovane. Znamená to, že banka voči žalobkyňi si nespĺnila ani tie základné povinnosti, teda jej konanie bolo rozporné s ustanovením § 43a a § 45 Občianskeho zákonníka. Svoj nesúhlas žalobkyňa vyslovila aj so záverom súdu, že v danom prípade išlo o uzavretie zmluvy na diaľku podľa § 45 ods. 1 Občianskeho

zákonníka, keďže aj v prípade takto uzavretej zmluvy sa vyžaduje vzájomný kontakt medzi zmluvnými stranami právneho úkonu. Žalobkyňa a žalovaný sa však do žiadneho kontaktu nedostali a ani na diaľku spolu nejednali. Zároveň zdôraznila, že konanie na diaľku v prípade žalobkyne, a teda vznik záložného práva k nehnuteľnosti je zjavne v rozpore s Občianskym zákonníkom, pretože nedáva dotknutej osobe možnosť získať aspoň základné potrebné informácie a predstavy o povahe, rizikách a následkoch vyplývajúcich z uzatváraného právneho vzťahu. Vyslovila názor, že akékoľvek konanie zo strany svedka F. D. nikdy nemožno považovať za konanie žalovaného.

10. Žalobkyňa vytkla súdu prvej inštancie, že tento nezohľadnil spotrebiteľský charakter vzťahu medzi účastníkmi konania. Pochybenie súdu videla žalobkyňa aj v závere o tom, že žalobkyňa by mala poznať povahu záložného vzťahu k nehnuteľnosti, teda, že sa jednalo o zmluvu, ktorej obsah nie je potrebné osobitne vysvetľovať a upozorňovať na jej dôsledky. Poukázala na to, že v čase uzatvorenia zmluvy mala 63 rokov, teda bola v dôchodkovom veku a nemá žiadne právnické vzdelanie. Od začiatku konania vysvetľovala, že povaha vzťahu medzi cudzou spoločnosťou a žalovanou bankou jej nebola známa a nič o tom nevedela. Trvala na tom, že ak by dostala vysvetlenie o rizikách od žalovaného, tak by takúto záložnú zmluvu nepodpísala, teda neprijala by riziko ohroziť svoje jediné bývanie na zabezpečenie dlhu cudzieho podnikateľského subjektu, ktorý nijako nevie regulovať, ovplyvniť alebo akokoľvek inak sledovať. Pri uzatvorení záložnej zmluvy tak došlo ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi spočívajúce v tom, že nebolo žiadne predzmluvné jednanie medzi účastníkmi zmluvy, čo má podstatný vplyv na vyhodnotenie platnosti samotného právneho úkonu. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť a priznať jej trovy celého konania.

11. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný podaním z 27.02.2020. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za správne, keďže záložná zmluva netrpí právnymi vadami, ktoré by spôsobovali jej neplatnosť a má všetky náležitosti právneho úkonu v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka. Zmluva bola uzavretá slobodne a vážne. Prejav vôle v nej vyjadrený je určitý a zrozumiteľný a svojim obsahom a účelom neodporuje zákonu, ani ho neobchádza a tiež sa neprieči dobrým mravom. Žalobkyňa záložnú zmluvu podpísala slobodne a spolu so záložnou zmluvou podpísala aj návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľnosti, ktorý následne osobne doručila príslušnej správe katastra nehnuteľnosti. Pre doplnenie uviedol, že zo strany žalobkyne bola dňa 26.09.2013 vykonaná vinkulácia poistného plnenia v prospech žalovaného, teda žalobkyňa vedela, čo podpisuje, aké právne následky spôsobuje uzatvorenie záložnej zmluvy, návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľnosti a vinkulácia poistného plnenia.

12. Pokiaľ žalobkyňa namieta, že súd nezohľadnil spotrebiteľský charakter vzťahu medzi účastníkmi konania, tak k tomu žalovaný zdôraznil akcesorickú povahu tohto vzťahu, teda jeho závislosť od hlavného záväzku, ktorý vzťah bol obchodnoprávny, upravený Obchodným zákonníkom. Preto nie je možné hovoriť o záložnej zmluve ako o zmluve so spotrebiteľským charakterom. K tvrdeniu žalobkyne o tom, že povaha vzťahu medzi cudzou obchodnou spoločnosťou a žalovaným jej nebol známy, žalovaný poukázal na to, že úverová zmluva bola uzavretá s dlžníkom, ktorého jediným konateľom od vzniku spoločnosti bol syn žalobkyne F. D.. Nie je preto možné stotožniť sa s tvrdením, že žalobkyňa vnímala obchodnú spoločnosť ako cudziu, o ktorej nič nevedela.

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na znenie ustanovenia § 137 písm. d) CSP, v zmysle ktorého návrh žalobkyne znejúci na určenie právnej skutočnosti, teda na určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za vadný. V súvislosti s touto argumentáciou poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 4Co/239/2017, ktorý čiastočne odcitoval. V zmysle tohto rozhodnutia tak žalobkyňa nemôže žalovať neplatnosť právneho úkonu, ale petit musí formulovať na určenie, či záložné právo je alebo nie je. Navrhol preto odvolanie žalobkyne odmietnuť ako nedôvodné a rozsudok potvrdiť v plnom rozsahu.

14. Žalobkyňa v replike z 05.05.2020 zotrvala na svojom odvolaní v celom rozsahu. Opakovane zdôraznila, že žalobkyňu nikto z banky nekontaktoval pred uzatvorením predmetného právneho úkonu, teda vo vzťahu k žalobkyňi žalovaný nekonal v súlade s § 43a a § 45 Občianskeho zákonníka. Poukázala zároveň na vážnosť predmetného právneho úkonu. Zotrvala tiež na svojom právnom názore, že vo vzťahu k nej ide nepochybne o spotrebiteľskú povahu tohto právneho úkonu a samotný fakt, že záložná zmluva predstavovala zabezpečenie iného obchodnoprávneho vzťahu ešte nečiní zo záložnej zmluvy medzi týmito účastníkmi obchodnoprávny vzťah. Navrhla opakovane odvolaniu vyhovieť.

15. Žalovaný dupliku k replike žalobkyne nepredložil.

16. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

17. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

18. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

19. Súd prvej inštancie v predmetnom konaní vykonal potrebné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam a z týchto vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na výstižné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne je podstatné uviesť nasledovné.

20. Podľa § 43a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom.

21. Podľa § 43c ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

22. Podľa § 45 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Ak prejav vôle dôjde zmenený vplyvom prostriedkov, ktoré navrhovateľ použil, alebo iných okolností, ktoré nastali počas jeho prepravy, posudzuje sa podľa ustanovení o omyle (§ 49a).

23. V zmysle citovaného ustanovenia § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka proces uzatvorenia zmluvy prebieha tak, že návrh na uzavretie zmluvy ako jednostranný právny úkon je prejavom vôle navrhovateľa adresovaným adresátovi uzavrieť zmluvu s obsahom v ňom uvedeným a súčasne vyjadruje vôľu byť týmto návrhom viazaný, ak ho adresát prijme. Druhým jednostranným adresovaným právnym úkonom v procese vzniku zmluvy je prijatie návrhu, teda akceptácia, ktorým prejavom vôle adresát dáva navrhovateľovi najavo, že prijíma návrh na uzavretie zmluvy s obsahom v ňom uvedeným. Pre nadobudnutie účinnosti včas prijatého návrhu je rozhodný okamih dôjdenia vyjadrenia súhlasu s obsahom návrhu navrhovateľovi. Týmto okamihom došlo ku zhode vôle zmluvných strán o obsahu zmluvy a zmluva je tým uzavretá. V súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprítomnej osobe musí prejav vôle dôjsť, aby voči nej začal pôsobiť. Prejav vôle dôjde adresátovi vtedy, keď sa ocitne vo sfére jeho dispozície, čo znamená, že adresát má konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu. V konkrétnosti na daný prípad to znamená, že je právne irelevantné, či návrh záložnej zmluvy doručoval priamo žalovaný alebo iná osoba. Podstatným je iba to, že tento návrh sa dostal do dispozičnej

sféry žalobkyne, táto si ho prečítala, teda bola s ním oboznámená, návrh podpísala a doručila späť žalovanému. Spôsob uzavretia záložnej zmluvy tak nebol rozporný s vyššie citovanými ustanoveniami.

24. Pokiaľ žalobkyňa namietala spotrebiteľský charakter zmluvy, tak k tejto odvolacej námietke odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 366 CSP, v zmysle ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

25. Vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa túto námietku nepredniesla pred súdom prvej inštancie a nebola splnená žiadna z podmienok ustanovenia § 366 CSP, preto odvolací súd na ňu neprihliadal.

26. K odvolacej námietke žalobkyne týkajúcej sa nedostatočnej komunikácii žalovaného pred samotným podaním návrhu na uzatvorenie záložnej zmluvy odvolací súd uvádza, že žalovaný nevytvoril časovú tieseň pre konanie žalobkyne, čo znamená, že žalobkyni pred podpisom zmluvy nič nebránilo kontaktovať banku a na dôsledky zmluvy, ktoré jej neboli jasné, sa dotazovať. Odvolací súd však nadobudol presvedčenie, že žalobkyňa o dôsledkoch podpisu záložnej zmluvy bola dostatočne informovaná a k podpisu zmluvy pristúpila na naliehanie syna, nie žalovaného, vyjadrujúc mu dôveru v jeho podnikateľskej aktivite. Odvolací súd preto neuveril ani tvrdeniu žalobkyne, že zmluvu podpisovala pre neznámy subjekt.

27. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP, vrátane výroku o trovách konania.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 257 CSP stotožniac sa s odôvodnením použitia tohto výnimočného ustanovenia v súlade s názorom súdu prvej inštancie.

29. Trovy odvolacieho konania, preto úspešnému žalovanému neboli priznané.

30. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).